

Συμβουλές γέροντος Παϊσίου

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Μαΐου 27, 2019

Ο αγώνας ο πνευματικός δεν έχει απαιτήσεις. Μια ασθενική φύση που δεν μπορεί να κάνει πολλή άσκηση, **μπορεί όμως να ταπεινωθή, να δείξει αγάπη**, να πάρη πάνω της το σφάλμα του άλλου. Αν έχη αρρώστια και την δεχθή με δοξολογία, ωφελείται πολύ και ταπεινώνεται απ' την αρρώστια. Όλοι έχουν ελαφρυντικά εκτός από τον διάβολο, γιατί όλοι δεχόμαστε την επήρειά του. **Οι πνευματικοί άνθρωποι παίρνουν το βάρος του άλλου**. Αυτό είναι η μεγαλύτερη αγάπη και όχι να βοηθήσης τον άλλον στο διακόνημά του, να σηκώσης το πιο βαρύ. Είναι βέβαια αγάπη, αλλά μπορεί να σε κλέψη η υπερηφάνεια.

Ο ταπεινός ό,τι καλό κάνει το ξεχνά αμέσως, ενώ το παραμικρό καλό που του κάνουν το θεωρεί πολύ μεγάλο, νιώθει ευγνωμοσύνη. Δεν το ξεχνά ποτέ, νιώθει ότι είναι αχάριστος. Υπάρχουν τέτοιες ψυχές.

Πρέπει να προσευχώμαστε για τους άλλους με την καρδιά μας. **Ένας αναστεναγμός μέσα από την καρδιά μας ισοδυναμεί με προσευχή**· με ώρες προσευχής μπορώ να πω.

Η Εκκλησία είναι όπως το καράβι. Άλλος κοιμάται, άλλος χαζεύει. Αυτό τραβά τον

δρόμο του. Άλλος πάλι αγωνίζεται, παλεύει πάνω με τα κύματα. Όλοι μαζί προχωρούν. **Φθάνει να είσαι μέσα στην Εκκλησία.** Γι' αυτό να φροντίζετε να είστε πάντα στις ακολουθίες. Να μη λείπετε.

Αν ρίχνης το βάρος στον άλλον, βαραίνεις. Αν το παίρνης πάνω σου ελαφρώνεις.

Τον ταπεινό όλοι τον αγαπούν. Τον ταπεινό δεν μπορείς να τον ξεχάσης.

Όταν χτυπιούνται μεταξύ τους δύο πέτρες σκληρές, βγάζουν σπίθες. Ενώ όταν η μία είναι μαλακή, όσο σκληρή και να είναι η άλλη, δεν βγαίνουν σπίθες. Έτσι και με τους ανθρώπους. **Ο ταπεινός είναι μαλακός. Σε μία σύγκρουση ο ταπεινός υποχωρεί και δεν γίνεται ζημία.**

Παλαιά έκανε κανείς ένα σφάλμα, μία αμαρτία, **υπήρχε ντροπή**· τώρα δεν υπάρχει. Έρχεται ο διάβολος της αναισθησίας, μας ναρκώνει και μετά μας κάνει ό,τι θέλει. Γι' αυτό πρώτα **πρέπει να μπη η καλή ανησυχία στον άνθρωπο.**

Αν κανείς αγαπά τον εαυτό του, απομονώνεται από τον Θεό. Βάζει μονωτικό.

Συνήθως οι λογισμοί έρχονται απ' έξω σαν τηλεγραφήματα. Μόνο όταν ο άνθρωπος φθάση σε μία άσχημη κατάσταση, τότε οι λογισμοί δεν προέρχονται από τον διάβολο, είναι δικοί του. Τότε παράγει ρεύμα ο ίδιος.

Την διάκριση την αποκτούμε τελευταία. **Η διάκριση είναι η κορωνίδα των αρετών**· είναι το στεφάνι που προσφέρει ο Θεός στους αγωνιστές στο τέλος των αγώνων. **Εμείς να προσπαθούμε να ζούμε σύμφωνα με τις εντολές του Θεού και Εκείνος θα μας δώσει ό,τι μας χρειάζεται για την σωτηρία της ψυχής μας.**

Χρειάζεται διάκριση σε ποιον θα ευχηθούμε καλή μετάνοια. Όταν το λες σε κάποιον που είναι «καλός» άνθρωπος της Εκκλησίας, που έχει ωρισμένα καλά εξωτερικά έργα, είναι σαν να τον βρίζης. «Τι μου λέει αυτός;», σκέφτεται. «Τι είμαι εγώ, κανένας εγκληματίας και μου εύχεται καλή μετάνοια;». Ενώ η μετάνοια χρειάζεται στον καθένα μας για να σωθούμε.

Αληθινή και τελεία ταπείνωση είναι όταν φθάση ο άνθρωπος σε τέτοια κατάσταση, ώστε να θέλη να υπερηφανευθή και να μην μπορή.

Η αγάπη δεν κουράζει.

Δεν φταίμε για τους κακούς λογισμούς που μας έρχονται. Θα φταίμε μόνο αν τους δεχθούμε. Δεν φτάνει που μας ενοχλούν, θα φταίμε κι όλας;

Γι' αυτό ο Θεός δίνει την λογική, **για να φθάσουμε σε κατάσταση να αποκλείσουμε την λογική.**

Η βάση της πνευματικής ζωής είναι οι καλοί λογισμοί.

Όταν δεν δικαιώνης τον εαυτό σου, τότε δέχεσαι όλη την χαρά του κόσμου. Αλλά όταν θέλεις να τον δικαιώνης, δεν βρίσκεις ανάπαυση.

Μπορούμε να προσευχώμαστε στους Αγίους αλλά χρειάζεται απλότητα. Να τους μιλάμε απλά. Τους Αγίους τους φωνάζεις και έρχονται.

Ακόμα και οι προχωρημένοι πνευματικά ωφελούνται, όταν κόβουν το θέλημά τους.

(Από το βιβλίο: "Από την ασκητική και ησυχαστική Αγιορειτική παράδοση")

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)